

ROMANIA - Ministerul Economiei și Finanțelor
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANTA
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr.37/28.05.2008
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța a fost sesizat de S.A.I.F. - A.F.P. Constanța, prin adresa nr...../29.04.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Constanța sub nr...../30.04.2008, cu privire la contestația formulată de S.C. CONSTANTA S.R.L., cu sediul în Constanța, Bd..... nr....., bl....., ap....., CIF RO

Obiectul contestației îl constituie măsura dispusă prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../09.04.2008, constând în TVA respinsă la rambursare în sumă lei, și accesoriile aferente în sumă de lei, obligații rezultate urmare celor constatate în Raportul de inspecție fiscală din data de 09.04.2008, acte încheiate de inspectori fiscali din cadrul S.A.I.F. - A.F.P. Constanța.

Contestația este semnată de către reprezentantul legal al societății respectiv administratorul societății în persoana d.lui S..... M....., fiind îndeplinite astfel dispozițiile art.206 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat și a fost depusă în termenul prevăzut la art.207(1) din același act normativ.

Astfel, actele atacate au fost comunicate petentei cu adresa nr...../11.04.2008 prin poștă, iar contestația formulată de petentă a fost înregistrată la organul fiscal competent sub nr..... în data de 29.04.2008.

Constatându-se că în speță sunt întrunite și celelalte condiții de procedură prevăzute la art.208 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin cererea nr...../23.04.2008, înregistrată la S.A.I.F. - A.F.P. Constanța sub nr...../24.04.2008, S.C. CONSTANTA S.R.L.

contestă Decizia de impunere nr...../09.04.2008 privind obligațiile suplimentare de plată în sumă totală de lei constând în TVA în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei, urmare constatărilor din Raportul de inspecție fiscală din data de 09.04.2008, acte administrative fiscale întocmite de inspectorii fiscal din cadrul S.A.I.F. - A.F.P. Constanța.

În susținerea cauzei petenta arată că :

a) În primul rând, motivele de fapt pe care se întemeiază contestația se referă la faptul că, petenta nu este de acord cu interpretarea dată de către inspectorii fiscali cu privire la respectarea termenilor contractuali stabiliți, de către părți respectiv, S.C. CONSTANTA S.R.L. și S.C. T..... S.R.L., în Contractul de închiriere nr...../09.10.2006. Astfel, la data de 02.11.2006, petenta a emis FF nr..... în valoare totală de lei, reprezentând « contravaloare exploatare remorcher E..... pe luna noiembrie », scadentă în 5 zile calendaristice de la primirea facturii, conform prevederilor art.9 din contract. Petenta arată că factura în cauză s-a emis în baza decontului nr..... și se referă la două prestări de servicii, respectiv livrare ulei motor și chirie aferentă lunii nov.2006, ce trebuiau plătite în avans de către S.C. T..... S.R.L..

În contestație petenta susține că stornarea facturii de mai sus s-a făcut prin FF nr...../30.11.2006, reprezentând « contravaloare ulei motor hidraulic » și prin FF nr...../12.01.2007, reprezentând « contravaloare contract neperformant ». Motivul pentru care petenta a procedat la emiterea FF nr...../30.11.2006 prin care s-a stornat parțial FF nr....., îl constituie faptul că, până la data de 01.12.2006, nava nu a fost deplasată din dana de staționare și ca atare uleiul nu a fost folosit de către locator și prin urmare nu i se putea imputa contravaloarea acestuia.

Referitor la FF nr...../12.01.2007 de stornare parțială a FF nr...../02.11.2006 reprezentând « diferență contravaloare contract neperformant », petenta susține că operațiunea s-a făcut cu respectarea dispozițiilor art.138, lit.b), din Codul fiscal modificat prin L.G. nr.343/2006, și că la data respectivă începuse procedura de radiere a transcrierii Contractului de închiriere nr...../09.10.2006 din Registrul Matricol al Căpităniei Zonale Constanța.

Petenta menționează că, în perioada contractuală împingătorul E..... nu s-a deplasat de la dana de staționare, nefiind folosit de S.C. T..... S.R.L..

În al doilea rând, petenta remarcă faptul că în redactarea Deciziei de impunere nr...../09.04.2008 la pct.2.2.2., organul de inspecție fiscală în mod eronat a menționat suma ca fiind lei în loc de lei, iar pe de altă parte în Raportul de inspecție fiscală din data de 09.04.2008, referitor la FF nr...../12.01.2008, s-a scris în mod eronat obiectul stornării denumindu-l, « c/v diferență contract **neperformant** » în loc de, « c/v diferență contract **neperformant** », adică **neconsumat**, ceea ce

reprezintă de fapt tocmai temeiul în baza căruia s-a emis factura de storno.

Concluzionând în baza celor mai sus susținute, petenta consideră ca fiind neîntemeiat din punct de vedere legal motivul de fapt invocat de către organul de inspecție fiscală cu privire la stornarea eronată a TVA colectată.

b) Petenta susține că pe durata desfășurării activității a respectat întocmai calendarul depunerii declarațiilor de TVA și și-a îndeplinit toate obligațiile fiscale privind colectarea și virarea la termen a TVA. În speță, TVA în sumă de lei aferentă FF nr...../02.11.2006 a fost colectată integral și se află evidențiată în decontul de TVA al lunii nov.2006. Totodată, în Raportul de inspecție fiscală din data de 09.04.2008, organul de inspecție constată corectitudinea completării și depunerii deconturilor de TVA, precum și a virării obligațiilor de plată aferente.

În sensul celor menționate mai sus, petenta consideră că măsura dispusă de către organul de control cu privire la respingerea la rambursare a TVA în sumă de lei, precum și cu privire la obligațiile accesorii aferente în sumă de lei, ca fiind nefondate întrucât au fost impuse două sancțiuni pentru aceeași pretinsă eroare.

În drept, pentru FF nr...../30.11.2006 petenta își întemeiează contestația pe dispozițiile legii nr.571/2003 cu completările și modificările ulterioare și ale H.G. nr.44/2004 privind normele metodologice de aplicare a Codului fiscal în vigoare până la data de 31.12.2006, iar pentru FF nr...../12.01.2007 pe dispozițiile L.G. nr.343/2006 privind completarea și modificarea Codului fiscal și ale normelor de aplicare modificate prin H.G. nr.1861/2006, aplicabile începând cu 01.01.2007. Astfel, FF nr...../30.11.2006 a fost întocmită în baza art.138 lit.a) din L.G. nr.571/2003, cu respectarea dispozițiilor art.160 din lege în sensul că, aceasta a fost transmisă beneficiarului și a fost completată rubrica aferentă semnăturii de primire, obligație prevăzută de Codul fiscal în vigoare la acea dată. Dispozițiile legale de mai sus nu prevăd obligativitatea transmiterii numai prin poștă cu confirmare de primire a facturii de către beneficiar sau a ștampilării facturii de către cumpărător în dreptul semnăturii de primire, așa cum organul fiscal a susținut eronat în timpul controlului, fără însă să furnizeze și baza legală.

În ceea ce privește FF nr...../12.01.2007, petenta susține că aceasta a fost întocmită în baza art.138 lit.b) din Codul fiscal modificat, valabil începând cu data de 01.01.2007, dată de la care nu mai exista obligativitatea ca facturile să poarte semnătura de primire de către cumpărător și, în același timp, nici obligativitatea de a fi aplicată ștampila de către beneficiar, așa cum eronat au susținut organele de control.

Referitor la temeiul de drept invocat de către organul de control la pct.2.2.3. din Decizia de impunere nr...../09.04.2008 privind obligațiile fiscale accesorii în sumă de lei,

petenta susține că pentru sumele aferente FF nr...../12.01.2007, aceste dispoziții nu corespund cu prevederile legale în vigoare la acea dată. Astfel, petenta susține că dispozițiile art.116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare la data de 12.01.2007, nu se referă la majorările de întârziere datorate pentru nevirarea în termen a obligațiilor fiscale, ci la compensarea creanțelor ce aparțin M.E.F. cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat. În acest sens, petenta arată că art.116 nu a suferit în timp modificări, respectiv de la aplicarea L.G. nr.210/2005 până la data de 31.07.2007, data republicării Codului de procedură fiscală.

Concluzionând, petenta susține că temeiul de drept al Deciziei de impunere contestate nu este completat conform cu normele legale în vigoare la data emiterii FF nr...../30.11.2006 și nr...../12.01.2007.

c) Deasemenea petenta susține că la încheierea inspecției fiscale respectiv, 09.04.2008, organul de control nu a respectat dispozițiile art.107(2) din Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare în sensul că, nu a informat contribuabilul asupra faptului că acesta datorează majorări de întârziere pentru TVA în sumă de lei respinsă la rambursare și nici despre cuantumul acestora.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală din data de 09.04.2008, organele de inspecție fiscală din cadrul S.A.I.F. - A.F.P. Constanța au procedat la efectuarea unei inspecții fiscale parțiale în vederea soluționării adresei A.F.P. Constanța nr...../21.03.2008, prin care se solicită verificarea anticipată a soldului sumei negative a TVA la data de 29.02.2008, solicitat la rambursare de către S.C. CONSTANTA S.R.L. prin decontul de TVA înregistrat la organul fiscal sub nr...../20.03.2008.

Perioada supusă verificării a fost: 01.10.2005-29.02.2008.

Din verificare organul de control a constatat următoarele:

- la data de 02.11.2006 societatea, în baza contractului nr...../09.10.2006 încheiat cu S.C. T..... S.R.L. și a decontului nr....., a emis FF nr..... în sumă totală de lei din care TVA în sumă de lei, reprezentând exploatare remorcher E..... pe luna noiembrie 2006 conf. Contract nr...../2006 și decont nr...../2006. Suma totală este compusă din: chirie în sumă de lei și ulei motor hidraulic în sumă de lei, plus TVA în cuantum de lei.

- la data de 30.11.2006, societatea a emis către același beneficiar FF nr..... în valoare totală de lei, prin care stornează parțial FF nr...../02.11.2006, respectiv contravaloare „ulei motor hidraulic facturat eronat”.

- la data de 12.01.2007, societatea a emis către același beneficiar FF nr..... în valoare totală de lei, prin care stornează parțial FF nr...../02.11.2006, respectiv contravaloare „diferență contract neperformant”.

Față de cele prezentate, organul de control precizează că între S.C. CONSTANTA S.R.L. în calitate de locator și S.C. T.....

S.R.L. în calitate de locatar, s-a încheiat Contractul de închiriere nr...../09.10.2006, al cărui obiect îl constituie închirierea împingătorului E..... pe o perioadă de un an cu începere de la data de 10.10.2006. Organul de control a stabilit că, în condițiile în care societatea a facturat la data de 02.11.2006 *contravaloare exploatare împingător pe luna noiembrie 2006, conform contract nr...../2006 și decont nr...../2006*, nu se justifică stornarea ulterioară a facturii în condițiile în care contractul de închiriere era perfect valabil.

Conform documentelor prezentate de societate, rezilierea contractului de închiriere s-a făcut începând cu data de 01.12.2006, conform notificării transmise către S.C. T..... S.R.L.. Același lucru este confirmat și de către S.A.F. - A.C.F. Tulcea prin adresa nr...../15.01.2007 prin care comunică rezilierea contractului de închiriere începând cu data de 01.12.2006.

În contextul celor prezentate, organul de control a stabilit că societatea a procedat la stornarea veniturilor din FF nr...../02.11.2006, fără să fie îndeplinite condițiile referitoare la ajustarea bazei de impunere prevăzute la art.138 din L.G. nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Organul de control a stabilit, de asemenea, că au fost încălcate prevederile art.20, alin.(1) din H.G. nr.44/2004 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal în sensul că societatea nu a putut face dovada confirmării de primire de către beneficiar a celor două facturi de stornare.

În contextul celor prezentate organul de control a stabilit că societatea nu are dreptul la rambursare pentru suma de lei.

Pentru această obligație de plată stabilită suplimentar, în timpul controlului organul de inspecție a procedat la stabilirea majorărilor de întârziere în sumă de lei, calculate în baza dispozițiilor art.116, alin.1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat în data de 26.09.2005 și ale art.120, alin.1) și 7) din același act normativ republicat în data de 31.07.2007.

Pentru obligațiile de plată stabilite suplimentar, organul de control a emis Decizia de impunere nr...../09.04.2008.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor de inspecție fiscală, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării prin prezenta decizie, o reprezintă legalitatea măsurii dispuse de către organul de inspecție fiscală cu privire la respingerea la rambursare a TVA în cuantum de lei aferentă facturii fiscale nr....., precum și a accesoriilor aferente în cuantum de lei.

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul S.A.I.F. - A.F.P Constanța au efectuat o inspecție fiscală parțială în

vederea soluționării cererii de rambursare a soldului sumei negative al TVA înscrisă în decontul de TVA aferent lunii februarie 2008 de la organul fiscal de către SC CONSTANTA S.R.L.

Constatările controlului au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală din data de 09.04.2008.

Din verificare a rezultat că, în baza Contractului de închiriere nr...../09.10.2006, încheiat între SC CONSTANTA S.R.L. (locator) și S.C. T..... S.R.L. (locatar), al cărui obiect a fost închirierea împingătorului E....., locatorul a emis FF nr...../01.11.2006, în valoare totală de lei, din care TVA lei reprezentând exploatare remorcher E..... pe luna noiembrie 2006 conform contract nr...../2006 în sumă de lei și contravaloare ulei motor hidraulic în valoare de lei (decont nr...../2006).

Ulterior, prin FF nr...../30.11.2006, petenta a stornat parțial/02.11.2006, respectiv suma de lei din care TVA lei, reprezentând contravaloare ulei motor hidraulic facturat eronat conform decont nr...../2006, iar prin FF. Nr...../12.01.2007, petenta a stornat parțial FF. Nr...../02.11.2006, respectiv suma de lei din care TVA lei, reprezentând diferență contract neperformat.

Organul de control a precizat în actul de control că, la art.5 din Contractul de închiriere nr...../09.10.2006 se stipulează că termenul de închiriere este de un an cu începere de la data de 10.10.2006. Totodată, organul de inspecție menționează că, în timpul controlului, petenta a prezentat notificarea transmisă către S.C. T..... S.R.L. privind rezilierea contractului de închiriere începând cu data de 01.12.2006, notificare transmisă și către SAF - ACF Tulcea cu adresa nr...../15.01.2007. De asemenea, organul de control a precizat faptul că petenta nu a putut face dovada confirmării de primire de către beneficiar a facturilor fiscale de stornare, așa cum prevăd dispozițiile art.20(1), Titlul VI din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004.

Față de cele prezentate, organul de control a stabilit că FF nr...../30.11.2006 și nr...../12.01.2007, prin care a fost stornată FF nr...../02.11.2006 în valoare totală de lei, din care TVA în sumă de lei, au fost emise cu încălcarea dispozițiilor referitoare la ajustarea bazei de impozitare prevăzute la art.138 din L.G. nr.571/2003 privind codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, motiv pentru care TVA în sumă de lei a fost respinsă la rambursare.

Petenta constată măsura dispusă susținând că, nu este de acord cu interpretarea dată contractului de închiriere de către organul de control, deoarece stornarea FF nr...../02.11.2006 s-a datorat faptului că în luna noiembrie 2006, împingătorul E..... nu s-a deplasat din dana de staționare și, prin urmare, nu i se putea imputa la plată contravaloarea uleiului facturat, în condițiile în care acesta nu a fost utilizat. În ceea ce privește exploatarea navei, petenta susține că stornarea facturii s-a făcut conform dispozițiilor art.138(b) din Codul fiscal, modificat prin L.G.

nr.343/2006, când deja se începuse procedura de radiere a contractului de închiriere din Registrul Matricol al Căpitaniei Zonale Constanța motivat de faptul că nava, nedeplasându-se în luna noiembrie 2006, contractul a devenit „neperformant”, adică neconsumat. Referitor la faptul că societatea nu a putut prezenta dovada confirmării de primire de către beneficiar a celor două facturi de stornare, petenta susține că dispozițiile legale în vigoare nu precizează acest lucru și în plus nici organul de control nu a furnizat baza legală privind această cerință.

În drept, aplicabile speței sunt dispozițiile art.138 din L.G. nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, referitoare la ajustarea bazei de impozitare potrivit căroră;

„ Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) dacă a fost emisă o factură și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, în condițiile anulării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză, declarată printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, sau în urma unui arbitraj, ori în cazul în care există un acord scris între părți;”

În speță se reține că, în baza Contractului de închiriere nr...../09.10.2006, petenta, prin FF nr...../02.11.2006 în valoare totală de lei, a facturat beneficiarului S.C. T..... S.R.L., chiria aferentă lunii noiembrie 2006, precum și suma rezultată din decontul nr...../2006 reprezentând contravaloare ulei motor hidraulic, fără să înscrie, nici pe factură și nici în decont, datele referitoare la cantitatea de ulei livrată și prețul acesteia. Ulterior, prin FF nr...../30.11.2006, petenta stornează parțial din FF nr...../02.11.2006 contravaloarea uleiului de motor în sumă de lei, menționând că a fost facturat eronat conform decont nr...../2006, iar prin FF nr...../12.01.2007 se stornează parțial FF nr...../02.11.2006 reprezentând diferență contract nr...../2006 neperformant în sumă de lei.

Față de cele prezentate, se reține că petenta susține dar nu probează faptul că stornarea veniturilor din FF nr...../02.11.2006 s-a făcut conform prevederilor art.138 lit.b) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. În speță, se reține că potrivit actului normativ invocat, ajustarea bazei de impozitare a TVA se face în cazul *refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau prețul bunurilor livrate sau a serviciilor prestate*, ori petenta nu demonstrează cu documente faptul că, beneficiarul ar fi avut obiecțiuni cu privire la aceste aspecte în sensul că, nu a prezentat nici un document din care să rezulte faptul că acesta ar fi refuzat plata facturii, cantitatea, calitatea sau prețul mărfii livrate sau o adresă prin care să

comunica faptul că, în această perioadă, bunul închiriat nu a fost exploatat. În plus, pe factura în cauză se menționează că plata se va face în termen de 5 zile, ori petenta nu demonstrează că până la data stornării veniturilor ar fi dat curs demersurilor în vederea notificării beneficiarului cu privire la nerespectarea termenului de plată stipulat în contractul de închiriere, fapt ce ar fi condus la rezilierea acestuia. În contextul celor prezentate se reține că, la dosarul contestației petenta anexează o notificare adresată S.C. T..... S.R.L. prin care o înștiințează că, începând cu data de 01.12.2006 se reziliază Contractul de închiriere nr...../09.10.2006, întrucât nu au fost respectate prevederile art.9 din contract referitoare la termenul de plată și, în plus, prin notificare, se solicită și plata unei despăgubirii de neperformare a contractului echivalentă cu contravaloarea chiriei pe două luni. Totodată, prin notificare, petenta solicită beneficiarului **plata facturii aferentă lunii noiembrie 2006, precum și despăgubirea stipulată în contract.**

Față de cele prezentate se reține că, de fapt, până la data de 01.12.2006 contractul de închiriere nr...../09.10.2006, încheiat de petentă cu S.C. T..... S.R.L. a fost în derulare, rezilierea acestuia intervenind de la data de 01.12.2006, așa cum reiese din notificarea adresată beneficiarului. Drept urmare, petenta nu justifică stornarea veniturilor aferente lunii noiembrie 2006, în condițiile în care, așa cum am arătat, pe de o parte susține că prestația și livrarea nu ar fi avut loc, iar pe de altă parte, prin notificare, solicită plata serviciilor prestate și a bunurilor livrate conform FF nr...../02.11.2006.

În concluzie se reține că, ajustarea TVA cu suma de lei, efectuată de către petentă prin stornarea veniturilor din FF nr...../02.11.2006 nu respectă prevederile art.138(b) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, deoarece, așa cum am expus mai sus, S.C. CONSTANTA S.R.L. nu probează anularea clauzelor contractuale pentru luna noiembrie 2006 și nu prezintă documente semnate de către beneficiar în acest sens, motiv pentru care stornarea veniturilor operată de prestator nu are bază legală.

Față de cele mai sus expuse se reține că, motivele invocate de petentă cu privire la respingerea la rambursare a TVA în sumă lei, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, drept pentru care, cererea urmează a se respinge ca neîntemeiată, din punct de vedere legal.

Referitor la susținerea petentei potrivit căreia FF nr...../30.11.2006 a fost întocmită cu respectarea dispozițiilor art.138 lit.a) și ale art.160 din L.G. nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la acea dată, se reține că în speță nu poate fi vorba de corectarea documentului în condițiile în care de fapt, prin FF nr...../02.11.2006 societatea a facturat, pe lângă contravaloarea chiriei aferente lunii noiembrie conform prevederilor contractului de închiriere nr...../09.10.2006 (în vigoare la acea dată), și

contravaloarea uleiului de motor conform decontului nr...../2006, factură care a fost acceptată și semnată de către beneficiar.

În plus, așa cum am arătat mai sus, petenta nu a prezentat nici un document justificativ semnat de către beneficiar din care să rezulte că acesta ar fi refuzat în totalitate sau în parte, cantitatea de ulei facturată pentru a putea fi justificată măsura de stornare a acestor venituri.

Referitor la FF nr...../12.01.2007, petenta susține că aceasta a fost întocmită conform dispozițiilor art.138 lit.b) din Codul fiscal aplicabil începând cu data de 01.01.2007, dată de la care nu mai există obligativitatea semnării de primire de către cumpărător. Față de susținerea petentei, precizăm că potrivit prevederilor art.155 alin.6 din L.G. nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 01.01.2007, nu mai este obligatoriu ca facturile fiscale să poarte semnătura și ștampila beneficiarului, dar că în speță, motivele invocate nu sunt de natură să influențeze soluționarea contestației în condițiile în care, așa cum am arătat mai sus, petenta nu demonstrează că beneficiarul a refuzat în totalitate sau parțial să plătească contravaloarea chiriei aferentă lunii noiembrie 2006, în condițiile în care conform documentelor prezentate, rezilierea contractului de închiriere a fost notificată beneficiarului începând cu data de 01.12.2006.

Referitor la stabilirea accesoriilor aferente TVA respinsă la rambursare, se reține că, în contestație, petenta susține că temeiul de drept invocat de către organul de inspecție la pct.2.2.3. din Decizia de impunere nr...../09.04.2008 nu era aplicabil la data emiterii FF nr...../30.11.2006 și a FF nr...../12.01.2007.

Față de motivul invocat se reține că în raportul de inspecție fiscală din data de 09.04.2008, organul de inspecție a procedat la stabilirea majorărilor de întârziere, pentru obligația de plată stabilită suplimentar, luând în calcul perioada 25.12.2006-25.02.2008. În această perioadă, aplicabile speței, au fost dispozițiile art.116, alin.1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, republicat în M.O. nr.863/26.09.2005, potrivit căroră;

„ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Precizăm că, O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, republicată în M.O. nr.863/26.09.2005, a fost ulterior modificată și completată, fiind republicată în M.O. nr.513/31.07.2007, iar în noua formă articolul 116(1) referitor la calcularea majorărilor de întârziere, a devenit articolul 120, având același conținut.

Față de cele prezentate, se reține că este neîntemeiată legal susținerea petentei referitoare la nelegalitatea temeiului de drept invocat de către organul de inspecție la pct.2.2.3 din Decizia de impunere nr...../09.04.2008.

Referitor la susținerea petentei potrivit căreia, organul de inspecție fiscală ar fi încălcat dispozițiile art.107(2) din Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, în sensul că nu ar fi informat contribuabilul cu privire la faptul că datorează majorări de întârziere pentru TVA respinsă la rambursare în sumă de lei, se rețin următoarele:

Potrivit documentelor existente la dosarul contestației respectiv, anexa nr.6, petenta avea cunoștință și și-a exprimat punctul de vedere cu privire la constatările organului de inspecție fiscală cuprinse în raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 09.04.2008, punct de vedere care este semnat și ștampilat de către administratorul societății în persoana d.lui S..... M.....

Prin urmare, organul de inspecție fiscală a respectat întocmai dispozițiile referitoare la dreptul contribuabilului de a fi informat, prevăzute la art.107(1) din Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, acesta exprimându-și în scris punctul de vedere cu privire la cele constatate de către organul de inspecție fiscală.

Referitor la erorile de dactilografie remarcate de către petenta, atât în redactarea Deciziei de impunere nr..../09.04.2008 la pct.2.2.2., unde organul de inspecție fiscală în mod eronat a menționat suma despre care se face vorbire ca fiind lei în loc de lei, cât și în Raportul de inspecție fiscală din data de 09.04.2008, unde referitor la FF nr..../12.01.2008, s-a scris în mod eronat obiectul stornării ca fiind, « c/v diferență contract **neperformant** » în loc de, « c/v diferență contract **neperformant** », adică **neconsumat**, se reține că, aceste obiecțiuni nu au relevanță în soluționarea cauzei în condițiile în care, așa cum am expus mai sus în speță, S.C. CONSTANTA S.R.L. nu probează și nu justifică cu documente semnate de către beneficiar anularea clauzelor contractuale pentru luna noiembrie 2006, motiv pentru care stornarea facturilor operată de către prestator nu are bază legală.

În contextul celor prezentate și având în vedere motivele expuse, urmează a se respinge ca neîntemeiată legal cererea formulată de către petentă pentru capătul de cerere referitor la accesoriile în cuantum de lei, aferente TVA stabilită suplimentar în sumă de lei.

Pentru considerentele arătate și în temeiul prevederilor art.209 alin.1, art.210, 216 alin.1, din Codul de procedură fiscală aprobat prin Ordonanța Guvernului nr.92/2003 republicată, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației formulată de către S.C. CONSTANTA S.R.L. împotriva Deciziei de impunere

nr...../09.04.2008 și a Raportului de inspecție fiscală din data de 09.04.2008, pentru suma de lei reprezentând:

- lei TVA respinsă la rambursare;
- lei majorări de întârziere aferente.

Definitivă în sistemul căilor administrative de atac așa cum prevede art.210(2) din O.G. nr.92/24.12.2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, în conformitate cu prevederile art.218(2) din același act normativ și ale art.11(1) din Legea nr.554/02.12.2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data primirii, la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului Constanța.

**DIRECTOR EXECUTIV,
BOGDAN IULIAN HUȚUCĂ**

**D.G./4EX
24.05.2008**